

Sodelovanje borcev - vsem drugim za zgled

Na zdravljenje v Gozd Martuljk so povabili deset udeležencev NOB iz pobratene občine - Zahvalno pismo Zore Kukurić-Milovanović

Razen manifestacij na področju kulture (in deloma športa) je bilo doslej še vse premalo konkretnega in trajnega sodelovanja med pobratenima občinama Bežigrad in Trebinje. Za zgled drugim sta lahko organizaciji udeležencev NOB: Bežigradčani so omogočili 10-dnevno preventivno zdravljenje v Gozd Martuljk desetim udeležencem NOB iz Trebinja. V imenu gostov iz pobratene občine je zahvalno pismo poslala Zora Kukurić-Milovanović.

HVALA ZA BRATSKU LJUBAV, GRADE POBRATIME

Zazelena dolina Neretve; u nekem spokojnem sazrijevanju njive i vinogradi čekaju jesen da svoje zrenje daruju ljudima. Putujemo uz zelenu rijeku čija se boja utapa u pitomu okolinu rastiinja i mira čovjekovog pod vrelim nebom avguštovskim. Putujemo i u svakom šumu granja ili brzog toka rijeke saputnice osluškujemo glasove, koji nikad neće izgubiti svoju boju i ljepotu. Javljuju se borci ratnih brigada i divizija, čija se ljepota nedovršene riječi ili nedopjevane pjesme ulila u Neretvu kao najljepša pritoka našeg toka i trajanja. Putujemo mi, nas desetero, odanih i Neretvi, i

Sutjesci, i Kozari, i svim ratnim stjenjima gdje je gorjela vatra borbe i ljubavi za slobodno nebo; nas desetero umornih, neumornih zaljubljenika u istinu našeg početka, revolucionarnog praska srčanosti i odlučnosti da svaki novi korak naše novorođene mladosti bude nova ljepota ljudskog rađanja i bitisanja u prostoru, u vremenu, svugdje gdje čovjek čovjeka drugom zove. Putujemo, pozvala nas braća u goste; a kad braća zovu, zna se kako se vrata otvaraju i ruke šire. Čeka nas grad pobratim, Bežigrad u Ljubljani, a mi krenuli tako ozareni i mirni iz našeg Trebinja mada večina prvi put treba da se susretne sa Slovenijom i njenim ljudima. Ali, ništa i nigdje nije tuđe ni daleko kad čeka svoj, rođeni, kad čeka brat nerodeni kao i rođeni. Radoznala srca onih koji prvi put svojim pogledom žele da zagrije Sloveniju i njene ljepote, sve ubrzanije kucaju što se Ljubljana više približava. Iako smo znali da će tu da nas čekaju naši drugovi - pobratimi iz grada pobratima, svaki prvi susret može da bude iznenađenje. A iznenađenja su, ipak, iznenađenja. Okrepljuju ili rastužuju. U tom očekivanju u svima nama je bilo nešto naše zajedničko, ljudsko, boračko, socijalističko, a u svemu tome draga topl

partizanska krv sa istom ljubavlju prolivena u Trebinju, što ju je mrtvim sinom darovala majka Slovenka, i ona ista-ratna, topla, crvena što ju je svojim djetetom darovala majka Hercegovka Sloveniji. I nikad mnoge od njih nisu saznale za grobove svoje djece. Zato, iznenađenja nije ni bilo.

Na stanicu u Ljubljani smo se susreli sa drugovima Jeranom Mirkom, narodnim herojem, pukovnikom u penziji, sa Slovencem Jožetom, pukovnikom u rezervi, sa Vrhovnikom Stanetom; svi predstavnici SUBNOR-a grada brata Bežigrada. Sve riječi o jednostavnosti našeg susreta, a jednostavno je obično izraz i ljepote i ljudskosti, ne bi mogle da izraze naša osjećanja o dobrodošlici, o posebnom doživljavanju na putu od Ljubljane do Gozda Martuljka, o brizi da se dobro osjećamo, da budemo srdačno primljeni i sve što može da pruži prava bratska gostoljublje. Tu gdje boravimo, imamo osjećaj kao da smo već domači, kao da je davno nekad tu ostao neki dragi predak i bez ikakvog straha da smo suvišni krećemo se kao svoji na svome. Konačno, prvi ljudi su uvijek znali da se najmanje ide ljepoti kuće i trpeze, a više od svega milom, koji te srcom prima.

Slovenija, tkaljo i veziljo ljepote! Kome si dužna tolika srca i znanja da svaki djelić tvoga tijela diše nevidenim bojama cvjetova i zelenog gustog granja, kome si dužna tolika toplina, jer u svakom prikrajku tvoga izatkanog puteljka jednako se smije i čovjek i priroda; kome si zahvalna za besprijeteljni red i mir, koji vlada u tvojim gorama i ljudima. Kome, Slovenijo, neubrazena ljepotice, koja tako gordo i dostojanstveno znaš da ostaneš ljepa, a da tako nesebično i drugima daruješ svoje ljepote. I nama si je darovala. Hvala ti! Tebi, neumorna čuvarice svojih granica; i naših i tvojih; tebi - tvojim sinovima Mirku, Jožetu i Stanetu; organizaciji Saveza boraca našeg Bežigrada - grada pobratima. Hvala na ljubavi i nezaboravnom susretu s tobom i tvojim ljudima u Gozdu Martuljku i drugim mjestima koje smo vidjeli i osjetili dokire ljudske ljepote s tobom. ZORA KUKURIC-MILOVANOVIĆ

26. SEPTEMBRA V BEŽIGRAJSKI GALERIJ

»Potujoča razstava«

Člani bežigrajske sekcije Društva slovenskih likovnih umetnikov bodo razstavljali tudi v delovnih organizacijah

Razstava likovnih del članov bežigrajske sekcije Društva slovenskih likovnih umetnikov bo letos v Jelovškovi in Bežigradski galeriji. Člani društva slovenskih likovnih umetnikov, ki živijo v naši občini, so pred leti v sklopu občinske Zveze kulturnih organizacij ustanovili bežigrajško sekcijo svojega društva. Skupaj so pripravili že dve uspešni skupinski razstavi v Bežigradski galeriji. V sklopu sodelovanja med moščansko in bežigradsko sekcijo bodo letos člani bežigrajske sekcije razstavljali v Jelovškovi galeriji v občini Moste-Polje. Razstava bo pokazala novejša snovanja bežigradskih akademskih slikarjev in kiparjev. Razstavo bomo v

oktobru dopolnjeno lahko videli tudi v naši Bežigradski galeriji. Zanimivo je preleteti načrte, ki jih ima sekcija še v letošnjem letu: razen treh razstav (Trebinje, Jelovškova galerija in Bežigradska galerija) bodo pripravili »potujočo razstavo«, ki bo gostovala v organizacijah združenega dela in drugod, kjer bodo pokazali zanimanje zanjo.

Člani bežigrajske sekcije DSLU in Zveza kulturnih organizacij Bežigrad vabijo na otvoritev razstav: v Jelovškovi galeriji četrtak, 14. septembra, v Bežigradski galeriji pa v torek, 26. septembra ob 18. uri.

M. Š.

ZBOR OBČANOV

Leto 1971 je časopis prejel PRIZNANJE OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA

Od 1. maja 1976 izhaja vsakih 14 dni

Ustanovitelj in izdajatelj: Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljana-Bežigrad - Izdajateljski svet: Vladimira Dokić (podpredsednica), Stane Drojč, Vili Guček, Zdenka Kokalj, Stane Koman, Nada Kos-Hochkraut, Ivan Levstek, Joško Pirnar, Viktor Ramovš, Janez Rigler, Janez Snoj, Simona Škof, Martina Vučemilo in Bojan Zavašnik (predsednik) - Uredniški odbor: Iztok Ausec, Vlado Beznik, Dragica Bošnjak, Stane Drojč (pomočnik odg. urednika), Rudi Izgoršek (tehnični urednik), Eda Komavli, Niko Lapajna, Joško Pirnar (glavni urednik) in Janez Snoj (odgovorni urednik) - Telefon uredništva 314-745 - Rokopise in slike pošiljajte na naslov: »Zbor občanov«, 61000 Ljubljana, Staničeva 41 - Uprava: Staničeva 41, telefon 314-745; vodja uprave: Martina Vučemilo - Tekoči račun pri SDK Ljubljana 50102-678-50197 - Časopis dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in vse delovne organizacije v bežigradski občini - Rokopisov in fotografij ne vračamo - Tiska ČGP Delo - tozd Tisk časopisov in revij, Ljubljana, Likozarjeva 1 - Naklada 28.000 izvodov

anketa

Norme niso nikoli preveč zahtevne

Bežigradski brigadirji so urejali Pot spominov in tovarištva v Murglah - Še bodo delali

»Brigadirski pozdrav za novega Zbora občanov! Z-d-r-a-v-o!... Nato pa spet lopate in krampe v roke in na žgočem soncu so se telesa brigadirjev še bolj svetila, oblita z znojem. Naš obisk je brigadirje Rašiške čete, ki so na delovšču Poti spominov in tovarištva v Murglah marljivo delali, zmotili le za hip. Za obvezno skupinsko fotografijo pa je le bilo dovolj časa; vsi od trindvajseterice članov bežigradske brigade so se potrudili, da bi se na sliki čimbolje videli njihov delovni elan. Nato smo se z nekaterimi člani brigade še pogovorili o njihovem delu.

DUŠICA DŽORDŽEVIĆ, zaposlena v ljubljanskih mleknah: »Na občinski konferenci Zveze socialistične mladine Bežigrad so me izbrali za komandanta Rašiške čete in čeprav smo v četi le tri brigadirke, z disciplino in delom nimamo težav. V brigadi so poleg mladih iz naše občine še brigadirji iz Sarajeva (6) in z Reke (2). Urejujemo kanale za odvod vode ter zelenice pred hišami, glavne težave pa so že za nami. Ko smo bili na ilovnatih tleh, je bilo delo težje, zdaj gre hitreje... Le materiala nam primanjkuje, zato ne moremo narediti še več.

DRAGUTIN ŠMITRAN, Gradbena tehniška šola: »Sem traser, zato lahko kaj več povem o našem delu. Ta izmena je boljše kot prejšnja, več naredimo tudi zato, ker so brigadirji nekoliko starejši. Normo smo presegli precej nad pričakovani, tako da smo z delovnimi rezultati povsem zadovoljni. Za urejanje zelenic pa potrebujemo humus, ki nam ga Komunalno podjetje tozd Rast ne dovažja sproti in tako moramo čakati na njihovo dostavo, kar seveda zmanjšuje delovne rezultate. Vreme nam je naklonjeno, zato bomo do konca še veliko naredili.

ANTON JAKLIČ: »Sem prvič v brigadi, za to pa sem se navdušil v svoji osnovni organizaciji Zveze socialistične mladine in mi ni žal. Dnevni red

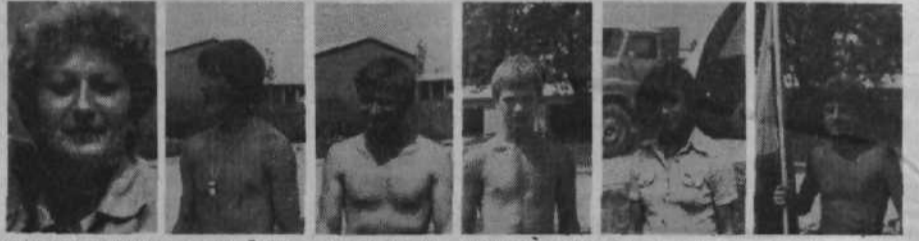
je seveda precej natrpan, saj vstanemo že ob petih, od šestih do štirinajstih pa smo na delovšču. Čeprav smo po delu precej utrujeni, ne zmanjka volje za idejno politično izobraževanje, za šport in kulturo ter druge dejavnosti. Moje delovno orodje so krampe, lopata in samokolnica - to velja za vse enako. Za delo sem bil že dvakrat pohvaljen, kar je seveda velika vzpodbuda.

ANDREJ CENCELJ, Gradbena tehniška šola: »Bil sem že v prvi izmeni na tej delovni akciji, pa mi je bilo tako všeč, da sem kar podaljšal. To izmeno moram bolj pohvaliti, še boljše se razumemo med sabo in več naredimo. Sicer pa, kaj bi počel doma, zdaj ko so počitnice? Je že boljše, da sem v brigadi, kjer sem koristen, pa še zelo lepo nam je. Spoznali smo, kaj se pravi delati, tudi otiščancev ni manjkalo, pa saj imamo bolničarke... Prihodnjič bi šel rad na zvezno delovno akcijo.

BOJKA VIŠNJIČ, Eima: »Zelo sem si želela oditi na delovišče proge Šamac-Sarajevo, vendar so tja od nas vzeli le dva mladince in tako sem ostala kar v Ljubljani, na tej lokalni delovni akciji. Vsak dela po svojih močeh, dekleta imamo enake naloge kot fantje, ki pa nam radi pomagajo, kar precej dobro skrbi za nas. Rada imam družbo in delo, zato sem zadovoljna. Prostejša časa je bolj malo, hodim še na tečaj prve pomoči in v avto šolo.

ŠEKI ČAMAVDIČ, Slovenija ceste: »Sem namestnik komandanta brigade in še traser, kar pa mi ne dela težav, saj sem sicer strojnik težke mehanizacije. Tako sem navajen zahtevnega dela in sem si tu prislužil že dve pohvali. Vsi smo dobri prijatelji, sem ter tja si privoščimo kakšno šalo - tako smo z vodo polili komandantko - vendar nikoli ni zamere, saj je enkrat na vrsti eden, drugi pa drug. Za mladega človeka je delo na mladinski akciji zelo koristno.

STANE DROJČ

Dušica Džordžević Dragutin Šmitran Anton Jaklič Andrej Cencilj Bojka Višnjič Šeki Čamavdič

V vrtcih še vedno premalo prostora

V bežigradske vzgojno-varstvene ustanove so sprejeli le 691 otrok - Odklonjenih 1444 prošenj - Najhuje je v krajevni skupnosti Urške Zatler

Vsako leto v mesecu juniju ustrezne komisije pri vzgojnovarstvenih zavodih rešujejo prošnje staršev za sprejem njihovih otrok v vrtec. Letošnji junij je bil za komisije še posebno žgoc. Rešiti je bilo treba več kot dvasiisot prošenj in jih je samo komisija pri VVZ Ciciban naštel 892, ob koncu avgusta pa prištel 892, ob koncu avgusta pa prištel 892, ob koncu avgusta pa prištel 892, ob koncu avgusta pa prištel 892.

Komisije so delale in reševale vse prošnje po pravilniku in po svoji volji. Opravile so veliko nič kaj zavedanja vrednega dela, ki je terjalo veliko časa in truda, predvsem pa temeljite preudarnosti.

V primerjavi z lanskim letom pritožb skorajda ni bilo. To daje razumeti, da se starši zavedajo prostorske stiske, v kateri je otroško varstvo v upanju, da se bo med

letom le izpraznilo kakšno mesto, ki ga bo morda zasedel njihov otrok. Razumejo stisko predvsem tudi v upanju, da se bodo že načrtovane nove zmogljivosti čimprej uresničile.

Posameznim VVZ je bilo v šolskem letu 1978/79 moč na novo sprejeti:

VVZ Ciciban: v jaslične oddelke 132 otrok, v predšolske oddelke 48 otrok, odklonjenih je bilo 746 prošenj;

VVZ Jelka: v jaslične oddelke 39 otrok, v predšolske 51, odklonjenih je bilo 366 prošenj;

VVZ Mladi rod: v jaslične oddelke 72 otrok, v predšolske 78 otrok, odklonjenih je bilo 245 prošenj;

VVZ Rezke Dragar: v jaslične oddelke je sprejel 76 otrok, v predšolske pa 189 otrok, odklonjenih je bilo 80 prošenj. Poleg tega ima VVZ Rezke Dragar organizirano tudi družinsko varstvo, v katerem je 10 dojenčkov.

Že iz gornjih števil se da razbrati, da je največja stiska za prostor v tistih krajevnih skupnostih, ki zajemajo območja obeh novih naselij to je soseske BS in B 3 (krajevni skupnosti Urške Zatler in Ivana Kavčiča). VVZ Ciciban je v veliki zadregi in so vse njegove enote prenatrpane. Stanje je res izredno pereče in to postaja še bolj, kajti nove, mlade družine se še vedno naseljujejo.

Glede stiske za prostor je na drugem mestu VVZ Jelka. Stisko bo nekoliko omilil prizidek k matični enoti v Glavarjevi ulici, ki bi moral biti že letos usposobljen za sprejem 60 otrok.

Še v najboljšem položaju in skorajda na zeleni veji je VVZ Rezke Dragar na Črnučah. Do take lepe veje pa ni bilo lahko priti. Pot do nje je bila prepolna zvečinoma nepotrebnih in nerazumljivih ovir. Zavod je raven novega dela vrta v Šentjakobu, pridobil štiri nove oddelke, oziroma so bili »vrnjeni« matični enoti štirje prostori, ki jih je po sili razmer zasedala črnuška osnovna šola. Da bi bila adaptacija tih prostorov čimprej opravljena, jih je šola izpraznila že 20. junija. Od tega

dne pa do srede avgusta ni bilo o adaptacijskih delih ne duha ne sluha. Ljubljanski investicijski zavod je zavlačeval s soglasjem za začetek del, zavleklo se je z načrti, ki so jih menjavali, kar je pri vsej zadevi pravzaprav najbolj žalostno. Saj je šlo za nezahtevno adaptacijo, ki bi jo še laik dobro in hitro zmozel. Nerazumljivi zapleti so bili okrog nekaj malega števila straniščnih školjk, zastran česar je bilo treba brusiti pete po vsej Ljubljani. Šele 15. avgusta se je začelo z adaptacijskimi deli, ki bi morala biti končana do 1. septembra. Pa niso bila. Z adaptacijo pralnice se ni začelo niti prve dni septembra, pa čeprav so bile pred tem počitnice. Otroci v vrtcu je bilo malo, kar je nudilo najboljšo priložnost za nemoteno izvajanje adaptacijskih del.

Po vsej verjetnosti bi se ta zadeva zavlekla v nedogled, če ne bi posegel vmes izvršni svet občinske skupščine, ki je zavodu pomagal iz zadreg tudi kar zadeva nove kadre in stanovanj zanje. Delovni kolektiv VVZ Rezke Dragar se zaveda pomembnosti te pomoči, kar bo znal ceniti. To pa bo dokazal tudi s svojim delom.

EDA KOMAVLI

Občani KS Ivana Kavčiča in stanovalci Soseske BS-3!

Trgovina, ki jo vidite na sliki, je namenjena vam. V lokalu dobite: pralna sredstva, čistila, kozmetične izdelke, galanterijo, rezano cvetje, lončnice, aranžmaje iz suhega cvetja. Frizerski in brivski salon se priporoča z modernimi pričeskami.

Obiščite nas v Trebinski ulici - ne bo vam žal!

